

DÖVAS *församlingsblad*

4 / 2023

GOD JUL

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå stift/distrikt:

Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Riikka Honkavaara (1.10–30.4)
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: riikka.honkavaara@evl.fi

Åbo distrikt:

Tiinakaisa Honkasalo
Tavastgatan 13, 20501 Åbo
Mobiltelefon: 050-4288273
e-postadress: tiinakaisa.honkasalo@evl.fi

Teckenspråkskunnig församlingspastor:

Meri Yliportimo
Larssonsvägen 1
10600 Ekenäs
Mobiltelefon: 044-7553601 (sms/Whatsapp)
e-postadress: meri.yliportimo@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

**Sakkunring inom tillgänglighets- och
dövarbete på Kyrkostyrelsen:**

Tuula Mertanen
Mobiltelefon: 040-1849545
e-postadress: tuula.mertanen@evl.fi

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 44
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb, och Meri Yliportimo
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Vanda
ISSN 2814-4619

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
19.2

Människorna gör minnena kära

I samma takt som det blir mörkare och kyligare ute tänder vi flera ljus och i samma takt som kalendern fylls med olika anteckningar ökar förväntan inför julen i mitt hjärta.

Jag har många kära minnen från olika jular längs åren. Julen i år är den 30e julen som jag får fira. Jag minns förstås inte varje jul som jag har fått fira och vissa jular minns jag bättre än andra. Och många av mina käraste julminnen är inte nödvändigtvis från sådana stunder då det har hänt någonting "stort". En del av mina käraste julminnen är inte nödvändigtvis glada heller, men de är kära i alla fall.

Jag minns en dag i jultider när jag var liten och vi hade samlats hos farmor. Jag var så ivrig när julgubben skulle komma.

Jag minns en julafton hemma i mitt barndomshem då jag och min bror satte oss framför julgranen och mamma fotade oss innan vi skulle alla äta tillsammans.

Jag minns den första julaftonen som vi firade utan pappa, ett ledsamt men också kärt minne.

Jag minns att när jag en julafton efter jobbet körde hemåt blev jag så varm i hjärtat när jag tänkte på de mina som väntade på mig där hemma.

Oberoende hurdan jul vi firar, om den är en dyr eller en enkel jul så kan den bli fin i alla fall. Få av mina käraste julminnen har något med mat, julklappar eller pengar att göra, utan det som har gjort minnen kära är människorna.

När vintermörkret och kolden kryper in, låt oss vara tacksamma för våra nära och kära som vi får fira jul med. Och låt oss öppna våra gemenskap för dem som saknar gemenskap.

Då är julens budskap och ljus alltid nära.

Tack Gud för julens budskap och ljuset som lyser för alla.

Tack för de människor som vi får fira jul med.

Hjälp oss alla att sprida vidare ditt ljus och din kärlek, hjälp oss att komma ihåg att vi kan göra skillnad. Öppna våra ögon och öron för de som annars riskerar att bli osynliga och ohörda.

Vi ber för en välsignad advents- och jultid, åt alla, trots allt.

Amen

Meri Yliportimo

Tillsammanskraft – Stiftsdagarna i Borgå

Veckoslutet 27-29.10. vimplade det av präster och förtroendevalda i Borgå. Borgå stift firade sina 100 år med Stiftsdagar på Konstfabriken. Stiftsdagarnas tema var Tillsammanskraft. Jag skriver om valda delar.

Mässa med stödtecken

Vid nattvardsgudstjänsten på fredag kväll i Borgå domkyrka använde prästerna stödtecken. Gudstjänsten hette Mässa i mångfaldens tid. Texterna handlade mycket om miljön och alla människor är välkomna till kyrkan oberoende av hurdana de är. Gudstjänsten var också annorlunda till sin musik. Den innehöll helig dans och församlingen fick klämta i små klockor. I stället för predikan byggde dansarna och tre barn en enhörning. Enhörningen är en gammal symbol för Kristus. Mässan hade skrivits av Ulf Långbacka till Reformationens 500-årsjubileum år 2017.

Jag hörde senare att gudstjänsten delat åsikter. En del hade gillat dem, andra hade inte alls tyckt om den.

Ärkebiskop Martin Modeus

Dagarnas höjdpunkt var festföredraget av ärkebiskopen i Svenska kyrkan, Martin Modeus. Ärkebiskop Modeus välkomnar alla till kyrkan – också tvivlare och ateister. Han förespråkar också en verksamhet som inte begränsas av åldersgränser.

Det finns ett liknade tänk i evangelisk-lutherska kyrkan. Det skapas ett verktyg, Stigen, vars syfte är

Ärkebiskop Martin Modeus håller föredrag.

En enhörning ingick också i gudstjänsten.

att hjälpa församlingarna att se de resurser man redan har. Sålunda kan man skapa verksamhet för de åldersgrupper som är svåra att nå enligt nuvarande verksamhet. Bl.a. unga vuxna (millenialer) hör till dem.

Ärkebiskop Modeus erkände att han har svårt med den pietistiska linje som finns inom kyrkan både i Sverige och Finland. Den som vill kontrollera sina medlemmar och lära ut en stram Guds bild. Han sade att också de skall ha en plats inom Svenska kyrkan.

Tre biskopar på scenen

Senare på lördagen diskuterade biskop Bo-Göran Åstrand med ärkebiskoparna Martin Modeus och Tapio Luoma. De pratade om begreppet folkkyrka. Många, också jag, har tänkt att folkkyrka är det sam-

Hur bygger vi det stift och den kyrka vi vill ha i framtiden? Det diskuterade framtidsforskaren Katri Vataja, socionomen Jamika Sandbäck, studerande Filip Schauman och biskop Bo-Göran Åstrand. Mia Anderssén-Löf ledde diskussionen.

ma som majoritetskyrka. Så är det ändå inte, enligt Modeus. Folkkyrka betyder att Gud kommer till människorna. Ärkebiskop Modeus sade till Luoma och Åstrand: "Om det bara är vi tre kvar i kyrkan så är det ändå en folkkyrka."

Hans kommentar väckte skratt i publiken.

Festmässan tolkad till finlandssvenskt teckenspråk

På söndagen nådde festen sin höjdpunkt i Borgå Domkyrka. Kyrkan var fullsatt.

Tolkarna Ellen Hoang och Salla Kuusinen gjorde ett gott jobb för att tolka festmässan till finlandssvenskt teckenspråk. Tolkarna var i studion i Böle.

För skrivande stund har nästan 2500 personer sett den teckenspråkstolkade sändningen på Arenan.

Kuriosa

Det pågick inspelningar av musikprogrammet The Voice of Finland i konstfabriken i Borgå i oktober. Produktionsbolaget hade varit tvungna att tömma Avanti-salen på allt som har med The Voice of Finland att göra så att Stiftsdagarna kunnat vara i samma utrymme. Det betydde också att Borgå domkapitel sent på lördag kväll måste städa bort festen, så att The Voice of Finland kunde spelas in på söndag igen.

Text & foto Maria Lindberg
Foto (enhörningen): Niklas Montonen

Dövprästen hälsar

Oj hopp! Så är detta år slut igen. Tiden går så snabbt nuförtiden. Det var inte länge sedan som Stiftsdagarna var något i framtiden. Men nu är det redan snart två månader sen de var. Du kan läsa mer om Stiftsdagarna här bredvid.

Dövas Kyrkogångsdag har en längre tid ordnats i Jakobstad. Ibland dagen efter DHBS familjedag på Solsand, andra gånger i Församlingscentret i Jakobstad i augusti. Resursgruppen har bestämt sig att pröva på en ny tid och plats. År 2024 kommer Kyrkogångsdagen att vara i södra Finland. Sannolikt i Borgå. Jag informerar mer om tid och plats under våren 2024.

Under nästa år kommer jag också att hålla en retreat på Stödtecken i samarbete med Birgitta Udd. Retreaten hålls kring Kvinnodagen på retreatgården Snoan på Lappvik, Hangö udd. Hör av dig till mig om du vill veta mer!

Till dess vill jag önska er alla en riktigt god jul och ett gott nytt år!

*Kärleken världen behöver
vet vi att barnet bär.*

Vår långa vandring är över.

Stjärnan har stannat här.

Änglarna ger oss hopp och tro,

sjunger om fred på vår jord,

den som Gud aldrig övergav.

En stjärna lyser så klar.

(Psb 839:2)

Dövpräster i våra grannländer, del 4

Under året kontaktar vi dövpräster i några av våra grannländer. Vi får bekanta oss med vem de är, och vad man gör inom dövförsamlingarna i de olika länderna. Hendrik Korthaus är dövpräst i Tyskland.

Du är präst i Dövkyrkan. Vad hör till dina arbetsuppgifter?

– Gudstjänst och själavård.

Hur blev du intresserad av teckenspråkigt arbete?

– Jag hade kontakt med dövkyrkan och teckenspråkiga personer.

När började du som dövpräst?

– Jag började arbeta som dövpräst kring år 1996. Jag minns inte exakt. Jag har haft denna tjänst sedan 1.2.2019.

Vad ser du mest fram emot i ditt jobb?

– Jag gillar att träffa olika människor.

Hur många dövpräster och – diakoner arbetar med teckenspråkigt arbete i Tyskland?

– Andreas Konrath, ordförande i Dafeg, har skrivit till mig så här:

Vi har 255 medlemmar som är eller har varit engagerade i själavården för döva. Ett 40-tal av dem är själva teckenspråkiga. Fem av dem är faktiskt anställda i kyrkligt arbete, om jag inte misstar mig.

Till exempel finns det två kvinnor som är verk-samma inom rådgivningen som hör till själavården för döva. Räknas det också? I Bayern finns det totalt 13 teckenspråkiga anställda, av vilka endast en arbetar som församlingspedagog.

Och ännu bättre: Benjamin Müller, som verkar som diakon i södra Bayern, och Cornelia Wolf har vuxit upp som teckenspråkiga (CODA).

Räknas de som modersmålstalare? Och hur är det med våra lektorer och predikanter? Räknas de som medarbetare på samma sätt som diakoner eller religionspedagoger?

Och hur ska pensionärerna klassas som ställer upp som inhoppare?

Många frågor!

Hendrik predikar med regnbågsstola över axlarna.

Vem är du?

Namn: Ludwig-Hendrik Korthaus

Född i: Bochum, Tyskland

Jag bor nu i: Datteln i området Dortmund, Tyskland

Arbetsplats: Gehörlosensorge der EKVW Evangeliska Kyrkan i Westfalen (Gehölossen-seelsorge = själavård för hörselskadade)

Familj: en dotter, 22 år, flickvän som också har en dotter som är 19 år

Favoritdryck- och mat: italiensk och grekisk mat. Kaffe.

Favoritfilm: svenska kriminalfilmer

Mitt intresse: musik och fotografering

Käraste Bibeltexten: Fil. 4:4. "Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er."

Selfie med handsydd prästkragen, eller elva, som kragen också kallas, eftersom den ser ut som talet 11.

Vad är aktuellt/nytt inom dövkyrkan i Tyskland?

– Vi sysslar med säkerhetsfrågor på teckenspråk som angår våld, så att både Landeskirchen (de regionala kyrkorna) får ögonen upp för döva och att döva själva också medverkar aktivt.

Därtill kommer den innehållsrelaterade och tekniska uppgiften med DGS-ordboken (Deutsche Gebärdensprache – tyskt teckenspråk) och DAFEG-appen. (Deutsche Arbeitsgemeinschaft für Evangelische Gehörlosenseelsorge. (en tysk arbetsgrupp för evangelisk själavård för döva).

Vilka tidningar ger det teckenspråkiga arbetet ut?

– En nättidning på www.gebaerdenkreuz.de men den nås också som print. Tidningen utkommer till jul

Vad är det bästa med vinter?

– Jag gillar varmt te och den tystnad som råder på vintern.

Hur firar du jul?

– Jag firar tillsammans med familjen.

Dina hälsningar till läsarna:

– Jag önskar en God jul och ett fridfullt gott nytt år!

*Interviewfrågor: Maria Lindberg
Översättning till svenska: Claus Terlinden
Foto: Ut Korthaus'album*

Fråga dövprästen

Från vilket land kommer traditionen att ha julgran? – A.I.

Traditionen att ha julgran härstammar från Tyskland. Adam och Eva firar namnsdag 23 och 24.12 i Tyskland (i Finland är bådas namnsdag på julafton). Sedan början av 1600-talet har man i Tyskland ordnat ett paradisspel dem till ära. I föreställningen föreställer julgranen Livets träd. Trädet förekommer både i Bibelns första och sista bok; i Skapelseberättelsen i 1:a Moseboken och i Uppenbarelsesboken.

Traditionen att ha julgran härstammar från paradisträdet. Julgranskulorna är som frukter. Stjärnan i toppen är en symbol för Betlehemsstjärnan. Julgransljusen strålar likt Guds ljus i mörkret.

Traditionen att ha julgran började på rikemansgårdar på 1700-talet. Den spred sig i början av 1900-talet till vanligt folk via bl.a. skolor och föreningar.

HAR DU NÅGOT du undrar över? Något i tron, vardagen eller gudstjänsten. Fråga gärna! Dövprästen svarar. Vi sätter inte ditt namn i tidningen.

Om det hade hänt idag...

- Tusan också! sade Josef Davidsson.
  - Vad är det, undrade hans sambo Maria och höll om sin stora mage.
  - Restskatt. Nätbankens server ligger ju nere idag. Jag måste fara till skattekontoret.
  - Cykla du i väg till skattekontoret, så lagar jag maten under tiden.
  - Det ska jag... Aj tusan. Vi måste båda fara dit. Det står så här i brevet.

Sagt och gjort. Eftersom Maria var höggravid satte hon sig på stängen mellan styret och sadeln. Josef ledde cykeln. Paret Davidsson-Annasdotter bodde på landsbygden så det var en lång väg att gå.

Just då de kom in till den lilla orten, stönade Maria till och höll för magen.

- Vattnet gick, stönade hon.

Lyckligtvis hade de inte lång väg till hälsostationen. Men vad nu då! Den hade stängt en halv timme sedan. Så är det då det finns för lite personal...

- Vad ska vi göra? stönade Maria förtvivlat.

Josef knackade dörr, men ingen ville ta emot det unga paret. Modfälld gick Josef bort. Då öppnades dörren till det sista huset och en man stack ut sitt huvud.

– Vänta ropade han. Ni kan få vara i garaget. Där finns några gamla mattor. Så ska jag be frugan hämta ut lite rena handdukar och filtar.

Knappt hade Maria hunnit lägga sig ner på mattorna, innan det var dags att föda. Hon födde en son, familjens första barn. Hon lindade in honom i en handduk och lade honom i ett trasigt babybadkar, som Josef hittat i ett hörn.

Inte långt ifrån satte sig några städare på en bänk. De hade nyss slutfört städningen av hälsostationen. De småfrös i den kyliga vinternatten. Då hände det något märkligt! Det plingade till i allas mobiler samtidigt.

Skärmen började blinka i olika färger. Sedan såg de en vitklädd person i en video. Personen sade: "Var inte rädd! Jag har ett glatt budskap till dig och alla människor. I dag har en frälsare fötts här i den här staden. Han är Messias, den smorde, Herren. Hur hittar du honom, undrar du kanske? Ja, så här: I ett

garage på Julvägen 25 finns ett nyfött barn som är lindat och ligger i ett babybadkar. Gå till honom."

Så ändrade perspektivet på videon och städarna såg en hel kör av vitklädda personer. De sjöng: "Ära åt Gud som är i höjden. Och fred på jorden bland människorna som han älskar."

Sedan blev skärmarna mörka. Städarna personerna tittade på varandra en stund, reste sig sedan och gick mot Julvägen. Vad de där såg glömmar de aldrig!

Text: Maria Lindberg

...och ur Bibeln

Kejsar Augustus i Rom, befälde att hela världen skulle betala skatt. Alla gick då till sin släkts hemstad. Josef kom från Davids släkt. Därför gick Josef och Maria från Nasaret till Betlehem. Maria väntade barn. När Josef och Maria var i Betlehem blev det dags för henne att föda. Hon födde sitt första barn. Det var en pojke. Hon lindade honom och lade honom i en krubba för det fanns inte plats för dem inne i härbärgen. I närheten var några herdar ute och vaktade sina får om natten. Plötsligt stod en ängel framför dem och Guds härlighet lyste runt dem. De blev rädda. Men ängeln sade till dem: "Var inte rädda. Jag har ett glatt budskap till er och till hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Betlehem. Han är Messias, Herren. Det här är tecknet för er. Ni skall hitta ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba. Plötsligt var där en skara änglar. De lovade Gud: Ära åt Gud som är i höjden. Och fred på jorden bland människorna som han älskar."

I hurdan värld hände julevangeliets händelser?

När vi närmar oss jultiden brukar också tidningarna, internet och tv:n fyllas med en uppsjö av olika glansbilder av en perfekt jul. Också julevangeliet verkar nästan sagolikt.

Den första julen var ändå långt från perfekt, den var på många sätt mycket enkel. Utgångspunkten till det julevangelium som vi känner till var mycket annorlunda från de glansbilderna som median blir fylld med.

Den nästan sagolikhande berättelsen ägde rum för ungefär 2000 år sedan i Mellanöstern, i Israel. I landet där Jesus föddes fanns det en ockupationsmakt, romarriket. Romarriket enligt vår uppfattning var ett klassamhälle där människans plats i samhället avgjorde också hennes värde. Tiden var orolig och det judiska folket längtade efter fred och frihet.

En skattskrivning hade drivits genom och därför tvingades många att lämna sitt hem för att åka till den staden där deras släkt fanns. Också Josef och hans blivande fru Maria åkte iväg fast hon var höggravid.

I Betlehem fick Josef och Maria höra att det inte fanns plats åt dem i härbärgen. Det var dock Marias tid att föda och hon födde en son, Jesus.

Jesus föddes inte i ett palats, hans mamma var inte en drottning, han föddes inte heller till guld eller glans. Glädjebudet av hans födelse gick inte först de högt uppskattade.

Jesus föddes i ett stall, till en ung kvinna och hennes man som var mycket trötta efter resan. Glädjebudskapet gick först till herdarna, de fick bli första vittnen till Frälsarens födelse trots det rådande klassamhället. Att herdarna fick bli de första vittnen har en direkt koppling till budskapet som julen bär med sig.

Julevangeliet är inte en saga med guld och glans som riktas bara till de högt uppskattade utan ett glädjebudskap om hur Gud blev människa, en liten baby, i enkla och oroliga förhållanden för att hela världen, alla människor, skulle få se ljuset.

Text: Meri Yliportimo

En riktig glansbild. Med vise män, får och änglar, och en blond Maria.

Dövblindas bibel- och diskussionskrets 30 år

Dövblindas bibel- och diskussionskrets firade 8.5.2023 sin 30-årsfest i Verksamhetscentret i Hervanta i Tammerfors. Kretsen samlades första gången 19.1.1993. Det var ca 50 personer på festen.

”Dövblinda sitter hemma och gäspar. Det finns inget att göra, det är tråkigt. Man vill träffa och prata med andra.” Så sade Päivi Ahtiainen, Ari Kääpä och dövdiakonissan Terttu Riihimaa, vilka har varit med och grundat kretsen. Det var från den här tanken som idén till kretsen föddes.

Till en början var gruppen liten och det fanns få tolkar. Så småningom har kretsen vuxit och tolktjänsten har utvecklats.

Dövräst Lauri Aaltonen började besöka kretsen och Marja Saukkonen efter honom. Pastor Taru Varpenius har nästan alltid besökt kretsen. Päivi Ahtiainen har ända från början varit värdinna och skött om kaffejudningen.

Man har bekantat sig med personer i Bibeln, diskuterat om händelser i Kyrkoåret, delat tankar och firat nattvardsstund tillsammans. Möjligheten till att få nattvard har varit särskilt viktig, eftersom det förr har varit svårt för dövblinda att på få en tolk med till kyrkan om söndagarna. I kretsen har man haft minnesstunder för avlidna invånare. De var viktiga stunder för sorg, saknad och frågor.

Kretsen har via de pengar som insamlats som kaffe-kollekt gett understöd till det egna döva fadderbarnet

Kören tecknar psalmen 919 i finska psalmbokstillägget. På fotot bl.a Zuhura Mgweni, Vesa Pikkuhookana, Katja Kelanders, Matti Heinonen och Päivi Ahtiainen. Foto: Ur Katja Kelanders album.

Prästerna Marja Saukkonen och Terttu Riihimaa ber en bön.

Päivi Ahtiainen, Terttu Riihimaa och Taru Varpenius.

Georg genom De Dövas Mission.

Kretsen fortsätter sin verksamhet. Vi samlas en gång i veckan på Dövblindas Verksamhetscenter i Hervanta.

Text: Sirpa Toivo

Foto: Anne Metsäpuro

Alpo Ruokolahti 100 år

Alpo Ruokolahti firade sin 100-årsdag tillsammans med sina släktingar och vänner i 7.9.2023 i Jämsä. Dövas Förbunds verksamhetsledare Markku Jokinen och Merja och Markku Leppänen från dövföreningen i Jämsänjokilaakso deltog också i festligheterna. Dövräst Marja Saukkonen förmedlade gratulationerna från hela den tecknande församlingen.

Alpo gick i dövkola i både Åbo och S:t Michel. Alpo var en skicklig skogshuggare. Han hade ärvt kunskapen av sin far. Han var ännu för några år sedan med i dövföreningens och den teckenspråkiga församlingens verksamhet.

Alpo var pigg och leende på festen – sådan som han alltid är. Varma gratulationer och Herrens välsignelse till dig, Alpo!

Text: Marja Saukkonen

Foto: Merja Leppänen

På 100-årsdagen bär man självklart hög guldkrona med blommor och blad! Marja Saukkonen överräcker blommor åt Alpo.

Markku Jokinen, Alpo Ruokolahti, Merja och Markku Leppänen på rad framför de gulfärgade 100-årsballongerna.

Foto: Pixabay

Fridfull jul!

önskar redaktionen

Familjenytt

Avlidna

Pirkko Marjatta Johansson, f. Anttila
f. 6.1.1946, Soini
d. 4.10.2023, Jyväskylä

Anja Liisa Lehtola
f. 27.8.1932
d. 24.9.2023, Tammerfors

Julgubbens historia

Varför har vi julgubbe? Traditionen kan sägas ha historiska anor ända från 300-talet.

Allt började i Myra i nuvarande Turkiet. Nikolaus var en biskop och en mild välgörare. Han tänkte på barnens bästa, men också på fattiga familjer. Biskop Nikolaus blev en hemlig gåvogivare. Traditionen med julstrumpor bl.a. i England kommer från Nicholas vana att gömma guldpengar i kläder. St Nicholas blev helgonförklarad och människorna började ge varandra gåvor på hans bemärkelsedag 6.12.

I Europa levde också en annan tradition. Krampus var en blandning av djävul och bock. I motsats av de snälla tomtarna bestraffade han elaka barn. Därav

kommer benämningen Julbocken. Kanske också ni har minnen av en lite skrämmande julbock klädd i gråa kläder?

När blev julgubben rödklädd? Ja det skedde i samband med att holländarna förde med sig St Nicholas till USA. Det var i Amerika som traditionen med julgubbe på julafton föddes. Han blev en god rödklädd gammal farbror som myser i skägget. Den röda färgen kom från att biskop Nicholas hade en röd mitra och biskopskåpa. St Claus bor på Nordpolen, men vi finländare vet att den riktiga julgubben bor på Korvatunturi!

Text: Maria Lindberg

St Nicholas gav gåvor i hemlighet.

Jo, julbocken var skrämmande, tyckte Hannele Rabb, här i mammas famn.

Långt vitt skägg är julgubbmode idag.

Kyrklig information

Händelsekalender

- 10.12 Jakobstad, kl 14.30.** Julgudstjänst i församlingscentret.
- 11.12 Borgå, kl 17.30.** Julfest och andakt. Mer information senare.
- 16.12 Ekenäs, kl 15.30.** Teckenspråkig julkyrka. Meri och Maria.
- 21.12 Vanda, kl 17.** De vackraste julsångerna och andakt i Dickursby kyrka, Stationsvägen 12 a, Vanda. Maria ja Seija.
- 2024**
- 29.1 Borgå, kl 17.30.** Andakt och program på finlandssvenskt teckenspråk i Värberga.
- 26.2 Borgå, kl 17.30.** Nattvardsgudstjänst på finlandssvenskt teckenspråk i Värberga.

Har du 8 timmar per år att ge oss?

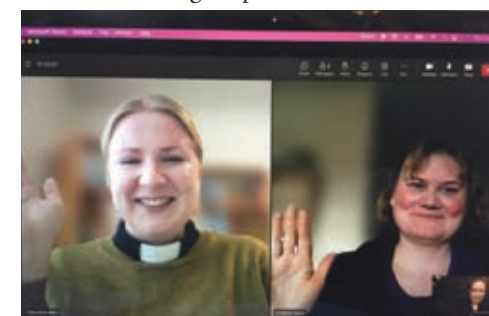
Resursgruppen för kyrkans svenska dövarbete söker 1-2 medlemmar. Gärna teckenspråkiga.

Vad gör vi i Resursgruppen? Ja, vi planerar innehållet till Dövas församlingsblad och förverkligar trevligt program på finlandssvenskt teckenspråk i kyrkan. Resursgruppens viktigaste uppgift är att vara stöd för dövpästen och en länk mellan dövgemenskapen och henne.

Uppgiften är inte betungande. Resursgruppen samlas till möte fyra gånger per år via Teams. Mötena tar 2 timmar per gång.

Meddela Maria Lindberg senast 8.1.2024 om du är intresserad att vara med.

Möten via Teams fyra gånger per år. Här vinkar Meri och Maria glatt på skärmen.

Planering av träffar, här foto från lägret på Kimitoön 2022. Vi planerar också....

...innehållet i Dövas församlingsblad.

Resursgruppen berättar julminnen

Maria Lindberg

Det är nästan snö upp till knäna då jag och pappa går med yxan över axeln för att hugga en julgran. Året är 2014 och jag skall hämta en gran till mitt eget hem i Hertonäs i Helsingfors. Det känns så stämningsfullt. Lite romantiskt. Något som sällan sker i södra Finland, där julen alltför ofta är svart.
Fråga mig inte hur det gick till, men vi fick granen i min Ford Focus och körde med den till Helsingfors. Där glittrade den sedan vackert och spred glädje till mig och mina vänner.

Meri Yliportimo

Ett av mina favoritstunder i jultider har blivit att få smyga in i kyrkan tidigt på jultidnaden innan julottan börjar. De stunder har också blivit ett av mina favoritminnen från jularna som jag har fått fira med församlingen. Det är någonting alldeles speciellt med att få stiga in i kyrkan, när lamporna är släckta och ljusen lyser överallt i kyrkan. Julens budskap känns mycket närvarande. Mitt hjärta blir varmt av att tänka på denna känsla och vy.

Janne Kankkonen

Jag bär alltid med mig det här minnet: jag gick till vardagsrummet och julgranen stod där. Det var så fint och mysigt, och ljusen lyste på natten. Det var en härlig stund att sitta och titta på julgranen. Och så tänkte jag på vår frälsare som har kommit till oss.

Hannele Rabb

En jul i barndomen ville jag ge bort så många julklappar som möjligt. Jag sökte i skåp och skrubbar och hittade gamla saker som ingen använt på länge och frågade mamma om jag får ge dem till min syster. Det blev 44 paket. God och givmild liten flicka? Nja, egentligen tyckte jag bara om att få linda in saker i julklappspapper och göra fina paket med lockade band och rosetter.

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn: .....

Tidigare adress: .....

Ny adress: .....

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi
Adressregistret förvaras på Marias jobbdator och används inte till annat än postningen av tidningen.

Eiffeltornet

För 3 år sedan åkte jag med de två yngsta barnbarnen Lance och Walter, då 5 och 6 år gamla till Kaknäs tornet på Gärdet i Stockholm. Vi skulle åka upp till högsta våningen för att se på utsikten och fika. Där fanns restaurang och café och man kunde gå runt hela tornet. Jag hade varit där tidigare med de tre äldre barnbarnen. Men då vi kom dit var dörren låst och på en lapp stod det att man inte mera kommer att öppna tornet för allmänheten pga. säkerhetspolitiska orsaker. Oj, vilket torn ska vi då åka till?? Då sade Lance att vi kan åka till Eiffeltornet! Jo, men det ligger i Frankrike, i Paris och det är lång väg dit. Men man kan flyga, sa han. Jovisst...men... Då tänkte jag att nu ringer jag min allra äldsta barndomsvän, Puck, som bor i Paris sen 40 år tillbaka och frågar om vi tre får komma och hälsa på? Javisst, vad roligt sa hon.

I maj flög vi tre till Puck i Paris och hade fem underbara dagar där. Och höjdpunkten var förstås besöket i Eiffeltornet. Vi åkte upp till högsta våningen på 298 m. och hade Paris under våra fötter. Dessutom vandrade vi i en park mitt i Paris som är 1000 ha. stor, vi rodde i en liten sjö i parken, vi var på zoo och akvarium, vandrade längs Seines strand och åt god mat. Kan man inte gå upp i Kaknästornet så kan man göra det i Eiffeltornet!

Text & foto: Brita Edlund

TA KONTAKT MED DÖVPRÄSTEN

SMS

050-3427129

WhatsApp

facebook

Maria Lindberg

E-post

maria.lindberg@evl.fi

Visste du

att jag gör hembesök?
Bjud hem mig!
Vi ses!

Post

KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

Besök

Södra kajen 8
Helsingfors

